

MICA

Introducere

„E bine să găsim un apărător vrednic al celor săraci care are curajul și puterea de a transmite un mesaj eficace. Cunoșcându-și concetățenii atât de intim, Mica a fost în stare să prezinte în culori vii provocarea adusă dreptății și considerației. Profunda sa compasiune pentru cei oprimați s-a reliefat în cuvinte de neuitat. Duhul său ardea de o neprihănită indignare la vederea crăsei nedreptăți practice împotriva vecinilor și prietenilor săi. Sărmanii țărani din Iuda aveau un puternic apărător în persoana acestui puternic predicator tânăr de la țară.”

—Kyle M. Yates

I. Locul unic în Canon

Mica este a patra profeție în ordinea mărimii din categoria profețiilor minore. Este citată de cinci ori în Noul Testament, o dată de Domnul nostru. Cel mai renumit citat (Mat. 2:6) este din 5:2, versetul care prezice că Mesia se va naște în Betleemul Efrata (mai era un Betleem situat mai la nord).

O altă trăsătură fascinantă a lui Mica este predilecția profetului pentru ceea ce s-a numit „paranomasia” sau mai pe înțelesul tuturor „jocurile de cuvinte.” Multor oameni le place să compună jocuri de cuvinte. În cultura popoarelor de limbă engleză această îndeletnicire nu este considerată un gen literar (deși Shakespeare a recurs adesea la acest procedeu). Dar în ebraică se întâlnesc jocuri de cuvinte în scrieri de o înaltă ținută cum sunt scrierile Vechiului Testament. Mica prezintă la 1:10-15 o mostră renumită pe care unii au comparat-o cu stilul oratoric al poetului latin Cicero. Din nefericire acest gen literar este cât se poate de dificil de tradus, întrucât nu s-au găsit până acum două limbi care să aibă seturi identice de cuvinte cu aceleași înțelesuri duble. (Vezi notele de subsol din traduceriile NKJV și Moffatt, citate mai jos ca încercări de exprimare a acestor jocuri de cuvinte în engleză.)

II. Paternitatea

Numele Mica – o formă prescurtată a lui *Mikayah și Mikayahu* – (având semnificația: care este ca Iehova) proclamă faptul că profetul era un slujitor al adevăratului Dumnezeu, Dumnezeul lui Israel. Ca atâția profeți numele său a avut în componența sa numele lui Dumnezeu (-el) sau Iehova (-yah). Probabil Mica realizează un joc de cuvinte pe marginea propriului său nume la 7:18 când întreabă: „Cine este un Dumnezeu ca Tine?”

Mica a fost contemporan cu Isaia, provenind însă dintr-o categorie socială mai umilă. Se trăgea din Moreșet, în apropiere de Gath, localitate situată la circa 40 de km sud-vest de Ierusalim.

III. Data

Mica a profetit de prin anul 740 până în anul 687 î.Cr., în timpul domniilor lui Iotam, Ahaz și Ezechia. Deși mesajul său principal a fost adresat lui Iuda, Mica a prezis totuși captivitatea regatului de nord, ce a avut loc în anul 722/21 î.Cr. Datele transmiterii mesajelor ce compun scurta sa profeție s-ar putea să fi precedat data redactării lor.

IV. Fondul și tema

Deja prin secolul al optulea î.Cr. ve-

chiul sistem agricol din Israel și Iuda, în care avutul era distribuit într-o manieră destul de egalitară, a fost înlocuit treptat cu un sistem lacom, materialist și aspru, în cadrul căruia societatea se împărțea în două categorii distincte: cei avuți și cei neavuți. Latifundiarii bogați se îmbogățeau încontinuu, pe când fermierii săraci deveneau tot mai săraci. Aceștia din urmă au migrat la oraș, unde domneau condițiile de sărăcie și vicii de tot felul, alături de luxul păturilor de sus și de cruzimea pe care o

manifestau față de cei săraci.

Schimbările comerciale cu națiunile păgâne au introdus totodată culte religioase false și au dus la coborârea ștachetei pe plan moral.

Pe scurt, situația era în multe privințe similară cu cea din epoca actuală a creștinătății din occident.

Pe acest fundal întunecat și lumesc și-a scris Mica profeția, concentrându-se asupra a trei cetăți principale: Samaria, Ierusalim și Betleem.

SCHIȚA

- I. PREZICEREA MÂNIEI CE SE VA ABATE PESTE ISRAEL ȘI IUDA (cap. 1)
- II. PIERZAREA ASUPRITORILOR BOGAȚI (2:1-11)
- III. PROMISIUNEA RESTAURĂRII (2:12, 13)
- IV. ÎNFIERAREA DREGĂTORILOR, A PROFETILOR FALȘI ȘI A PREOȚILOR (cap. 3)
- V. GLORIA DOMNIEI MILENALE A LUI CRISTOS (cap. 4)
- VI. PROMISIUNEA VENIRII LUI MESIA (cap. 5)
- VII. ISRAEL LA JUDECATĂ (cap. 6)
- VIII. NAȚIUNEA DEPLÂNGE JALNICA EI STARE (7:1-10)
- IX. BINECUVÂNTAREA VIITOARE PENTRU ISRAEL (7:11-20)

Comentariu

I. PREZICEREA MÂNIEI CE SE VA ABATE PESTE ISRAEL ȘI IUDA (cap. 1)

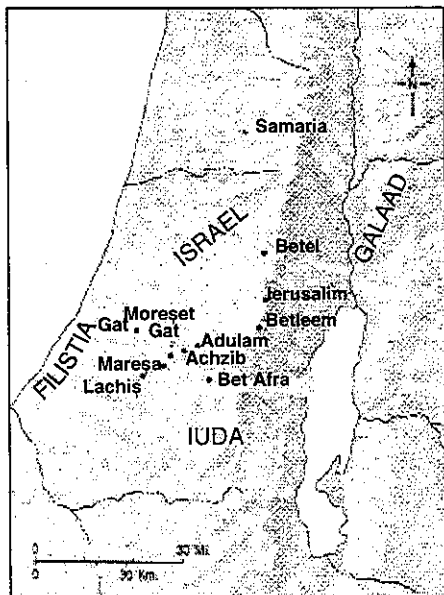
1:1-3 Popoarele sunt chemate de **Domnul Dumnezeu** să audă mesajul Său de judecată, în timp ce El părăsește **templul Său cel sfânt**, locul binecuvântării, pentru a fi **martor** împotriva lor.

1:4-7 Pedepsa Lui va fi aspră la adresa Samariei și Ierusalimului, din pricina faptului că aceste cetăți deveniseră centre ale idolatriei. Când va sosi El cu judecata, munții se vor topi sub El, valea se va despică precum ceara... Înaintea focului, Samaria va deveni o grămadă de ruine, toți

idolii ei vor fi pisați mărunț iar rănilor ei vor fi nevindecabile.

1:8, 9 Lamentația lui Mica că el se va văieta și va urla, ca șacalii singuratici și nocturni, umblând despuiat de haine, constituie expresia de maximă înfrustare și jale.

1:10-14 Versetele 10-16 sunt o lamentație iscusită, descriind invadarea țării de către armata asiriană. Diverse cetăți din Israel și Iuda sunt avute în vedere în cadrul ei: Gat, Bet Afra, Șafir, Zaanan, Bet Ezel, Marot, Ierusalim, Lachiș, Moreșet Gat, Aczib, Mareșa și Adulam ca ținte posibile ale invaziei asiriene. În acest fragment în original sunt o sumedenie de jocuri de

Denumirile geografice pe care s-au bazat jocurile de cuvinte în Mica

cuvinte. Moffat a tradus pasajul în felul următor (pasaj pe care-l redăm la rândul nostru în română, n.tr.):

Vărsați lacrimi pentru Orașul dărâmaturilor (Bochim), târâți-vă în țărână în Târgul prăfuit (Bet-ofra), mergi despuiat, Târg Frumos (Safir)!

Târg zguduit (Zaanan) să nu te clatini, Bet-esel... și Marot în zadar speră; căci de la Cel Etern se coboară judecata, ce va ajunge până la porțile Ierusalimului.

Încalecă și fugi, o, Târg al cailor (Lachiș), O, sursă a păcatului Sionului, în care domină fărădelegile Israelului! O, Sionule, fecioară, trebuie să te lipsești de Moreset din Gat; iar regii Israelului de-a pururea se vor poticni la Târgul Poticnelii (Aczib).²

1:15, 16 Un cuceritor se va abate asupra Israelului și oamenii vor fugi în Adulam. Israel ar fi trebuit să se radă în cap în semn de doliu, din pricina scumpilor săi copii, adică a tuturor cetățenilor ce vor fi duși în robie.

II. PIERZAREA ASUPRITORILOR BOGAȚI (2:1-11)

2:1-5 Aici sunt enumerate motivele

pentru care s-a abătut judecata. Bogații îi jefuiau pe săraci de casele și de pământurile lor prin acte de violență. În consecință, și săracilor li se vor lua averile de către un invadator străin și astfel nu vor mai rămâne cu nimic.

2:6, 7 Oamenii i-au spus lui Mica să nu profetească fapte atât de tulburătoare, deoarece nu vor fi dați de rușine. Dar Mica a răspuns că nu se cuvine ca ei să spună: „Este Duhul Domnului îngrădit? Sunt aceste lucrări ale judecății lucrarea Sa? Oare nu-i fac bine cuvintele Sale celui ce este drept?”

2:8-11 Prin păcatele lor, copiii lui Dumnezeu au devenit ca un dușman al lui Iehova – jefuindu-i pe cei pașnici de hainele lor și alungându-le pe femeile și copiii din casele lor. Acum trebuie să se scoale și să plece în exil, deoarece țara pe care au poluat-o ei îi va nimici. Orice profet fals care a propus vin și băuturi tari ar fi numaidecât acceptat de popor.

III. PROMISIUNEA RESTAURĂRII (2:12, 13)

După judecată, Dumnezeu va aduna rămășița Israelului, readucând-o din exil în patria sa. Un spărgător (**Domnul**) va sparge orice lucru care va sta în calea restaurării împlinite de El.

IV. ÎNFIERAREA DREGĂTORILOR, A PROFETILOR FALȘI ȘI A PREOȚILOR (cap. 3)

3:1-4 Dregătorii casei lui Israel sunt condamnați pentru nedreptatea lor, pentru păcatele lor și pentru lăcomia lor. Ei s-au purtat cât se poate de neomenos față de săraci. Au urât binele, iubind în schimb răul. În loc să fie păstori ai oilor, cum ar trebui să fie dregătorii, acești politicieni au fost în realitate niște lupi, care au făcut din oi carne pentru oala de pe foc și hrană pentru cazan. Ei au fost exact contrariul lui David, un păstor în sensul adevărat al cuvântului, la propriu și la figurat, care a păstorit națiunea (1 Sam. 17:15; 2 Sam. 5:2, 7:7). Când se va abate nenorocirea, Dumnezeu nu va auzi strigătele de ajutor.

3:5-7 Profetii falși ar scanda, „Pace“ celor care i-ar plăti bine să spună așa, dar

ar prezice război celor care ar refuza să-i plătească. Prin urmare Dumnezeu nu le va descoperi voia Sa. Nu vor primi nici un răspuns de la Dumnezeu.

3:8-12 În contrast cu aceștia, Mica a fost împuternicit de Duhul Domnului să vestească mesajul lui Dumnezeu către Israel și Iuda (**Iacob**). Dregătorii mercenari, **preoții și profeții** se credeau la adăpost, dar Mica a anunțat că Ierusalimul va fi transformat într-un morman de dărâmaturi.

V. GLORIA DOMNIEI MILENALE A LUI CRISTOS (cap. 4)

4:1-4 Primele opt versete ne vorbesc despre binecuvântările domniei milenare a lui Cristos. Ierusalimul va fi înălțat, iar națiunile neevreiești vor veni acolo ca să învețe despre Domnul. El va domni peste toate națiunile. Dezarmarea totală ce va avea loc pe tot pământul este viu și concret înfățișată în renumitele cuvinte: „**Din săbiile lor își vor făuri fiare de plug și din sulitele lor cosoare.**”³ Pacea și securitatea vor predomina iar Domnul va fi recunoscut de toți cei ce sunt ai Săi.

4:5-8 Versetul 5 contrastează idolatria ce se practica în vremea lui Mica cu închinarea curată ce va predomina în împărăția de o mie de ani. Oamenii ce fuseseră schilodiți de captivitate vor fi repatriați („Eu îi voi strânge pe cei răzlețiți,” v. 6, Moffatt). Domnul va domni ca Rege peste ei. „**Vechea stăpânire**” (v. 8) înseamnă cea mai înaltă formă de guvernare pe pământ: domnia Regelui Mesia.

4:9-13 Între timp, Iuda va trebui să meargă în captivitate în Babilon. De asemenea, înainte de a avea loc restaurația, Domnul va aduna națiunile neevreiești la un loc și le va judeca. Israel va fi instrumentul de care Se va folosi El pentru a le pedepsi și bogățiile lor vor fi închinare **Domnului întregului pământ.**

VI. PROMISIUNEA VENIRII LUI MESIA (cap. 5)

5:1 Se pare că versetul 1 descrie statutul națiunii în perioada în care își redacta Mica lucrarea ce-i poartă numele. Lui **Israel**, termen prin care aici se are în vedere Iuda, i se spune să se pregătească de

asediul pe care-l vor organiza babilonienii, care se vor purta fără menajamente cu regele și-l vor insulta. Asta s-ar putea să se refere la batjocurile adresate de Senacherib lui Ezechia sau la modul în care a fost umilit Zedechia de către Nebucadnețar.

5:2 Versetul 2 privește peste veacuri la clipa nașterii **Celui** care avea să fie **Căpetenia lui Iuda... a cărui obârșie se suie până în vremuri străvechi, până în zilele vesniciei.** Aceste cuvinte indică eternitatea lui Mesia și, prin urmare, dumnezeirea Sa. Întrucât în Țara Sfântă existau două Betleemuri, Mica precizează că este vorba despre **Betleem Efrata**, situat la circa zece km sud de Ierusalim. Acest verset are menirea de a stabili un contrast cu versetul 1. Deși situația de atunci a Israelului era descurajantă, toate aveau să se schimbe la venirea lui Mesia.

5:3 Trei etape din istoria Israelului sunt descrise aici: (1) Din pricina faptului că L-a respins pe Domnul Isus, Israelul este lepădat. Asta descrie situația actuală în Epoca Harului. (2) Următoarea fază presupune un timp de mare necaz pentru națiunea Israel, respectiv Tribulația. (3) După aceste dureri cumplite ale nașterii, Israel va naște. Asta se referă la „rămășița credincioasă din restul națiunii aflate încă în stare de necredință” (Scofield). Rămășița Israelului va fi readusă în țară și Cristos va domni peste poporul Său.

5:4-6 Grijă de păstor a lui Cristos pentru Israel și domnia Sa universală sunt prezentate în versetul 4. Când în viitor armata asiriană va ataca Ierusalimul, Mesia va ridica suficienți lideri capabili care să o respingă. Sintagma: „**șapte păstori și opt oameni căpetenii**” nu trebuie interpretată în sens literal, însemnând că vor fi ridicați doar cincisprezece lideri care să-i stea împotriva „**asirianului.**” Când un număr este urmat de numărul imediat superior lui într-un cadru poetic,⁴ sensul este că există un număr suficient de mare sau adecvat pentru context.

5:7-9 Atunci Israel va fi un canal prin care se va scurge binecuvântarea către toți. Națiunea va fi ca un leu, de neînving – cu totul în stare să-i zdrobească pe dușmanii lui Dumnezeu.

5:10-15 În ziua aceea, Israel va fi fost curățit. Nu se va mai încrede în cai și care sau în cetăți întărite. Vrăjitorii și cei ce se ocupă cu descântece vor fi abolți. Chipurile cioplite și stâlpii sacri – adică obiecte din cadrul cultelor păgâne – vor fi nimicite. Națiunile vrăjmașe vor fi pedepsite cu răzbunarea lui Dumnezeu.

VII. ISRAEL LA JUDECATĂ (cap. 6)

6:1-5 Munții sunt chemați să fie judecători, în timp ce **Domnul** (Procurorul) își prezintă argumentele împotriva lui **Israel** (acuzatul). El rememorează bunătatea pe care le-a arătat-o – izbăvindu-i din Egipt și împiedicând pe Balac și Balaam să-i blesteme.

6:6-8 Ce cere cel Preaînalt în schimbul acestora? Nu niște jertfe animale extravagante! Și cu siguranță nicidecum jertfe *umane*! Ci dreptate și **îndurare** și smerenie. Versetul 8 descrie ce cere Dumnezeu. Ca să poată asculta, ca să poată pune în practică acest lucru, o persoană trebuie să aibă o viață divină. O persoană neconvertită este cu totul incapabilă de a produce acest fel de neprihănire.

6:9-12 **Glasul Domnului îi strigă cetății**, înșirând păcatele sale, care sunt cauza nenorocirii. Locuitorii au practicat folosirea unor unități false de cântărit și de măsurat, s-au dedat la acte de violență și au rostit minciuni.

6:13-16 Păcatul aduce cu sine nimicirea iar păcatele bogăților violenți vor atrage după ele boală, deziuzii, **foame**, insatisfacții și frustrări. Nu li se va îngădui să se bucure de lucrurile pe care le-au obținut pe căi necinstite. **Statutele lui Omri** (v. 16) se referă probabil la idolatria pe care a promovat-o **Omri** (1 Regi 16.25, 26).

VIII. NAȚIUNEA DEPLÂNGE JALNICA EI STARE (7:1-10)

7:1, 2 Mica se alătură aici națiunii, mijlocind înaintea lui Dumnezeu. Cetatea fusese deposedată de oamenii fideli și integri. Acum abundă violențele și uciderile. Jalnica situație este comparată cu strângerea boboșelor după culesul strugurilor, când se constată că nu mai este nici un strugure de mâncare.

7:3-6 Dregătorii și judecătorii pretind mită; pedeapsa lor se apropie. Nimeni nu se poate bizui pe ei. Prietenii, vecinii, ba chiar și rudele se trădează unii pe alții.

7:7-10 Numai Domnul este vrednic de încredere. Rămășița credincioasă a națiunii îl avertizează pe dușman să nu se bucure de nenorocire, aceasta fiind urmarea păcatelor oamenilor, dar Domnul îi va restaura pe ai Săi, spre dezamăgirea dușmanilor lor.

IX. BINECUVÂNTAREA VIITOARE PENTRU ISRAEL (7:11-20)

7:11-12 În continuare mesajul cărții se ocupă de Ierusalim. Zidurile sale vor fi rezidite iar hotarele îi vor fi mult lărgite. Exilații se vor întoarce din țările unde au fost ținuți în captivitate iar lumea păgână va fi pedepsită pentru răutatea ei.

7:13 Versetul acesta pare ciudat la prima lectură. Pustiirea țării se referă probabil la rezultatele judecării Neamurilor pentru rodul faptelor lor. Asta are loc cu puțin înainte de restaurația promisă. Trebuie notat că termenul ebraic tradus prin „țară“ (*eretz*) poate însemna și „pământ.“⁴ Moffatt parafrazează în același registru: „deși toată lumea zace pustiită ca răsplată pentru căile sale păgâne.“

7:14-17 Versetul 14 este o rugăciune adresată Domnului, pentru hrană și grijă păstorească. Domnul își asigură poporul că va face fapte atât de minunate pentru ai Săi încât națiunile neevreiești se vor închina până la pământ înaintea Lui.

7:18-20 Mica își încheie profeția cu o cântare de laudă către **Dumnezeu**, preamărind **îndurarea** Sa, iertarea, **compasiunea**, credincioșia și iubirea Lui statornică.

NOTE FINALE

¹(1:10-14) Vezi traducerea literală în textul marginal din NKJV.

²(1:10-14) *The Bible: A New Translation*, de James Moffatt, Mica 1:10-14.

³(4:1-4) Deși aceste cuvinte sunt inscripționate pe clădirea Națiunilor Unite din New York (din textul paralel din Isaia

2:2-4 – a se vedea comentariul asupra acestui text în volumul de față), întrucât Prințul Păcii este lăsat afară, lumea nu se poate aștepta la nici o pace durabilă înainte de venirea Sa.

⁴(5:4-6) Această uzanță în privința numerelor nu este deloc neobișnuită în VT. Vezi, de ex., Iov 5:19, Ps. 62:11, 12; Amos 1:3.

⁵(7:13) Așa traduce NIV aici.

BIBLIOGRAFIE

Carlson, E. Leslie. "Micah." În *The Wycliffe Bible Commentary*. Chicago: Moody Press, 1968.

Feinberg, Charles L. *The Minor Prophets*. Chicago: Moody Press, 1976.

Keil, C. E. "Micah." În *Biblical Commentary on the Old Testament*. Vol. 24. Grand Rapids: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1971.

Mills, Montague S. *The Minor Prophets: A Survey*. Dallas: 3E Ministries, n.d.

Morgan, G. Campbell. *The Minor Prophets*. Old Tappan, NJ: Fleeting H. Revell Company, 1960.

Tatford, Frederick A. *The Minor Prophets*. Vol. 2. Ediție nouă (3 vol.). Minneapolis: Klock & Klock Christian Publishers, 1982.